

ЗА ОСТАННІ роки наш район значно поповнився молодими медичними працівниками, зокрема, зубними лікарями, стоматологами. Ще зовсім недавно мешканці сіл нашого району змушені були звертатися за стоматологічною допомогою в районну стоматполіклініку, а зараз в усіх лікарських амбулаторіях, дільничних лікарнях функціонують зуболікарські кабінети, де працюють молоді спеціалісти. Це зубні лікарі І. Вежичанін у селі Сновидовичі, О. Бричка в селі Карпилівка, О. Богомаз в селищі Томашгороді та інші.

Районна стоматполіклініка є базовою установою для студентів медучилища. Тут з ними проводять заняття, під час яких вони набувають практичних навиків з обраної професії. Після другого та третього курсів юнаки й дівчата проходять виробничу практику, а лікарі-інтерни — переддипломну практику. Так зараз інтернатуру в стоматполіклініці проходить стоматолог В. Шевчук.

За короткий час роботи у стоматполіклініці добре зарекомендували себе молоді спеціалісти зуб-

БУТИ ВІРНИМ ОБРАНІЙ ПРОФЕСІЇ

оглядає призовників, надає їм необхідну стоматологічну допомогу.

У Василя Яковича, як уже згадувалося, є своя сім'я. Дружина Наталія здобула професію лікаря-гінеколога і нині проходить інтернатуру у районній лікарні. Вона завжди з розумінням ставиться до проблем чолові-

ний лікар В. Берташ, стоматолог В. Горблюк, фельдшер протезного відділення Р. Фесюк.

Чотири роки працює у цій лікувальній установі Василь Якович Коб. Про цього спеціаліста варто розповісти докладніше.

Василь Якович народився і виріс на Волині. Медичну освіту спочатку здобував у Ківерцівському медичному училищі, а після армії навчався у Львівському державному медичному інституті за спеціальністю лікар-стоматолог.

Так склалася доля, що на п'ятому курсі він познайомився із своєю майбутньою дружиною, жителькою нашого селища Наталією Петрович, студенткою цього ж вузу. Одруження з Наталією визначило його подальше життя. Він проходить інтернатуру в Рокитнівській стоматполіклініці і залишається тут працювати. Хорошими словами згадує Василь Якович колишню завідувачку стоматполіклінікою Раїсу

Миколаївну Левченко, яка приймала його на роботу. З материнським розумінням, чуйністю поставилася вона до молодого спеціаліста, була його наставницею і порадицею.

Долати перші складності у роботі допомогла йому і тепер не залишає без своєї підтримки нинішня завідувачка стоматполіклінікою Ніна Омелянівна Клигач.

— Василь Якович, — говорить вона, — вмілий спеціаліст, надзвичайно тактовний і ввічливий у спілкуванні з колегами та пацієнтами, уважний до порад старших. Вже й сам багато чому може навчити молодих колег, які прийшли працювати в стоматполіклініку після нього.

На моє запитання "Чому ви вирішили стати стоматологом?" Василь Якович, деякий час поміркувавши, відповів: "Мене приваблюють люди з гарною, щирою посмішкою. А гарна посмішка — це, перш за все, гарні, здорові зуби. Мабуть, тому й вирішив допомогти людям, у яких є з цим проблеми, щоб вони не зна-

ли прикрого зубного болю і завжди могли вільно і красиво посміхатися, даруючи радість і хороший настрій собі і оточуючим."

На роботі молодий спеціаліст зустрічається з різними людьми — дорослими і дітьми. Якщо з дорослими завжди можна домовитися, то дітей, в більшості, лякає один вигляд білого халата. Іноді доходить до плачу і крику, а буває й так, що за пальці покусують. Та Василь Якович завжди терпляче шукає шляхів до порозуміння з малечею.

Досить часто і у вихідні дні Василю Яковичу доводиться кидати домашні справи та поспішати на допомогу тим, кому докучає зубний біль. Та він і не скаржиться, бо знає, з яким нетерпінням люди чекають полегшення, яке він їм у змозі дати. За чуйність, готовність допомогти і вдячні йому пацієнти.

Щовесни і щоосені, коли оголошується черговий призов юнаків в армію, Василь Якович входить до складу медичної комісії при районному військкоматі. Ось і нині він

ка, підтримує у тяжку хвилину, є не лише дружиною, а й другом, товаришем. Разом молоде подружжя виховує сина Максимка, йому три з половиною роки. Можливо, прагнення допомогати людям, полегшувати їх біль і страждання передасться від батьків хлопчику і в майбутньому він також стане лікарем.

У надзвичайно тяжкий час розпочали свою трудову діяльність молоді люди, про яких йшла мова у цій розповіді. З перших днів їм доводиться стикатися з рядом проблем: нестачею медикаментів, матеріалів, техніки, інструментів, невиплатою заробітної плати, невлаштованістю. Але саме в молоді роки найлегше долати перешкоди, переборювати складності життя. Звичайно, хотілося б, щоб це випробування для молодих не було надто затяжним, щоб у них вистачило сил і енергії протистояти труднощам, бути вірними обраній професії.

Л. ВАСЮК.

На знімку: В. Я. КОБ.

Фото Л. ІЩУКА.